

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. III. Congregatio sub nomine & Titulo S. Sebastiani Mart. Eberspergæ
institutata & propagata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

dent, quàm in Domo DEI. Hæc omnia hoc loco distinctis pro more Paragraphis persequi est animus, non quidem eâ accuratâ, & pænè scrupulosâ solertiâ, ut minutim omnia pietatis officia prolaturi simus, ne in longum abeat narratio, sed ea tantum quæ suapte luce latere nolunt, & vel rerum præstantiâ, vel personarum dignitate supra vulgus commendationem merentur.

§. III.

CONGREGATIO SUB
NOMINE ET TITULO S. SE-
BASTIANI M. EBERSPERGÆ IN-
STITUTA ET PROPAGA-
GATA.

Locus quidem hîc foret, dicendi breviter aliquid de ornatu argenteo Eberspergensis Ecclesiæ, & decore Domûs DEI, de ordine Sacerorum, & divinis officiis statò tempore ibidem haberi solitis, de
Q₃ fre-

frequentia confitentium, de numero Eucharisticorum Convivialium sacro epulo quotannis accumbentium, quæ utique omnia ad DEI cultum & D. Sebastiani plurimum conferunt, nihilominus consultius visum est, ea omnia vercundâ quadam modestiâ involvere. Nam & sua quoque silentio vox est, ubi res ipsa per se loquitur, & quandoque plus tacendo, quam scribendo dicitur. Ut autem peculiaris S. Martyris Congregatio non prætereat, res ipsa postulare videtur. Ad cultum ergo Divi Indigetis partim domi inflammandum, partim forâs latius propagandum erecta est Eberspergæ Congregatio sub titulo & nomine S. Sebastiani. Et sanè decebat, tam salubre consilium pridem cogitatum tandem executioni mandare. Pålâm constabat, alibi D. Sebastiano Confraternitates institutas haberi, & cur non etiam Eberspergæ, qua

the-

thesauro sanè invidendo, Divi
Thaumaturgi pretioso Cranio glo-
riatur? Post multa molimina eru-
pit aliquando in actum publica pie-
tas, hætenùs in corde multorum
conclusa, consilio maximè & operâ
nostrorum Patrum, qui honestio-
res Cives Eberspergenes suaviter
& efficaciter ad salutare opus indu-
xerunt. Iis satagentibus coaluit
modicis, ut fit initio, primordiis
in corpus quoddam inclyta hæc
Congregatio IV. Martii Anno Chri-
sti M. DC. XLIV. Non nisi qua-
draginta capita erant, quæ nomina
sua auctorârant; at mox crevit
auctu ingenti hæc D. Sebastiani Fa-
milia: Nam ubi è cathedris res
promulgata est, & fama per pagos
& Oppida æstimationem addidit,
accessère majore numero continuo
plures, etiam sanguine ac dignitate
infignes, ita, ut mense Julio anni
ejusdem plures trecentis conscripti
sint Sodales, viri centum triginta

Q 4 sex,

sex, de feminis centum septuaginta
 sex. Néque meri rustici, ut dixi
 aut plebeij hunc numerum confe-
 cerunt, sed multi de venerabili Cle-
 ro, & Viri, Natalibus, Scientiâ &
 Gradibus conspicui. Secuta post-
 liminiò etiam Serenissima ac Infu-
 lata nomina: quippe ipsemet Sere-
 nissimus Albertus Bavarix Dux, &
 Serenissimus ac Reverendissimus
 ejus filius Albertus Sigismundus
 Episcopus Frisingensis & Ratisbo-
 nensis, munificentissimus, uti po-
 stea dicemus, S. Sebastiani Benefa-
 ctor huic inscribi cœtui elementissi-
 mæ dignitati sunt, quasi inter opaca
 rusticorum nomina, veluti um-
 bram quandam, meliùs, ut ita di-
 cam, elucescerent vivi colores, &
 Serenissimi D. Sebastiani Cultores.

Ne verò ex altera parte spiritali-
 bus suis ornamentis careret hic re-
 cens inchoatus cœtus, Regulæ quæ-
 dam, quæ maximè ad rem, ac ho-
 minem forent, servatùque facillimè

*Congregatio-
 nis Regula
 & munia.*

ma, congestæ sunt pauca, sed nervosa, quas suâ Auctoritate approbavit Celsissimus ac Reverendissimus Frisingensium Episcopus Virtus Adamus, tunc Loci Ordinarius. Ad didit suas Indulgentias Summus Pontifex Urbanus VIII, dein etiam Alexander VII. ille XXV. Maii Anno M. DC. XLIV. ipse XII. Octobris Anno M. DC. LXII.

Porro quæ præcipua hujus Congregationis munia sint & cærimoniarum, non abs re erit, paucis ostendere: Singulis mensibus semel, videlicet alterâ in ordine Dominicâ celebrant Sodales Conventum præviâ exhortatione. Hic Conventus primis temporibus, cum pauciores essent Sodales, instituebatur in ipso D. Sebastiani Sacello, loco à templo separato, crescente verò Sodalium numero, & ut ceteri quoque nondum conscripti, vel piam sibi exhortationem lucrifacere possent, vel sacrâ hac escâ & ceterorum

Qs rorum

rorū exemplo attraherentur, trans-
 latus est ad publicum templum.
Conveniebant quoq; antehac me-
 diâ primâ, aut paulò post; quoni-
 am verò notatum est, tempus illud
 plurimis valde incommodum ac-
 cidere, ut propterea pauciores
 quandòque comparerent, prudent-
 ter omnino, & utiliter de voluntate
 majorum **C**onventus post Vesperas
 dilatus est; docuitque experientia
 ab eo tempore Ecclesiam copioso
 auditore affluere. Finitâ exhorta-
 tione instituitur Processio cum Ve-
 nerabili Sacramento quod sub Um-
 bella Damascena deportatur, **S**
Cælum favet, proditur foras non
 sine pompa & vexillis per plateam
 majorem. Præfertur in pegmate
 portatili, seu ferculo Statua S. Seba-
 stiani argento inducta sub papilio-
 ne purpureo: comitatur confertus
 populus cum scipionibus peregrin-
 natoriis. Semel in anno, hoc est
 proximâ Dominicâ post Festum S.

Udal

Udalrici Episcopi, quâ die Congregatio celebrat annuam Magistratûs sui renovationem ac promulgationem, paulò solenniore pompâ & ordine deportatur per forum Oppidi Sacerdotum humeris ipsum D. Sebastiani Martyris celeberrimum Cranium in argentea Statua, quam infra describemus, decentissimè conclusum, magnâ populi undiq; ad spectaculum accurrentis Religionis. Memorant Congregationis Annales, semel, iterumque Serenissimum Principem Albertum, & Serenissimum ejus filium Albertum Sigismundum Episcopum Frisingensem ac Ratisbonensem, cum ex occasione venationis, aut Religionis causâ Eberspergæ præsentem coram adessent, Processiones ejusmodi cum tota aula sua, viâ quantumvis luteâ, nec satis mundâ foras comitari non erubuisse, exemplo sanè supra omnes stellas, quæ Orbi ex alto prælucent, Serenissimo, ac

caelesti. Huic proximum est, etiam Illustria Capita, de sanguine Comitum, Præfecti, seu Summi Magistratus munere fungi non horruisse.

Ut autem de Statutis & Regulis hujus Congregationis cognitio aliqua disseminetur, & ad plures pertingat, placuit eas quoque succincto calamo ex vernacula in Latine fideliter translatas hinc apponere.

REGULA I. Omnes utriusque Sexus intra, & extra Eberspergam hujus Congregationis capaces sum dummodò sint honestæ vitæ & Conversationis, quæ Christianum deceat.

II. Omnes, qui Confraternitatis huic nomen dare voluerint, sestant Congregationis Præfecto, Secretario, ut legitimè inscribi possint. Admissione impetratâ ad lucrandas plenarias Indulgentias legitimè confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumant.

III. Et

III. Finis Congregationis specialis hic est, ut Clementissimus DEUS sub tutela Sancti & Gloriosi Martyris Sebastiani Patriam universam & omnia Congregationis membra à subitanea & improvisa morte, nec non à peste, & Epidemia benignissimè protegere ac servare velit, idque maximè intuitu pretiosi Cranii S. Sebastiani, quod in Ecclesia Eberspergensis tot jam seculis summa Religione ac veneratione asser-
vatur.

IV. Cùm verò tam Auctoritate Sacræ Scripturæ, quàm multiplici experientiâ constet, generales ejusmodi plagas, ac pœnas integris Provinciis à DEO justè immitti ob peccata & scelera hominum, cùm suam mensuram compleverint, qualia plerùmque sunt supinus torpor in spiritualibus, aut contemptus in rebus Sacris, frequentatæ & in habitum versæ execrationes, blasphemias & pejerationes, quæ ponunt
in

252 *Congreg. sub nomine S. Sebast. M.*
in Cælum os suum, oppresione
pauperum, viduarum, ac pupillo-
rum, vitia carnis & libidines, ran-
cores, odia, dissensiones, lites, dol-
mali, & detractiones proximi: Hinc
membra hujus Sodalitatis unice
laborent & fatagant, ut ejusmodi
peccata & in seipsis caveant, & in
aliis viritim impediunt.

V. In hunc finem omnes & sin-
guli studeant, ut per hebdomadem
sæpius Sacro intersint, & quotidie
saltem ter Orationem Dominicam
& Salutationem Angelicam devotè
recitent.

VI. Præterea fatagant, quoad
fieri poterit, ut Congregationis
Conventibus diligenter intersint,
nec non Solemnitatibus, præsertim
in Festo S. Sebastiani, & proxima
Dominica post Festum S. Udalrici,
quâ die propter Indulgentias pla-
narias, & præcipuam Congrega-
tionis Festivitatem solenne Offici-
um pro more decantatur in bonum
Con-

Congregationis & membrorum ei adscriptorum. A prandio, præviâ exhortatione novus Magistratus eligitur, ac promulgatur, nec non Regulæ ad omnium scitum & informationem publicè præleguntur.

VII. Pro ordinariò Conventu, uti & Processione singulis mensibus per totum annum habenda determinata est secunda Dominica cujusvis mensis; prima verò Dominica assignata est lucrandis Indulgentiis plenariis mensuris pro Animabus in Purgatorio.

VIII. Anniversarius dies pro defunctis Sodalibus instituitur semper proximâ die Lunæ post Festum S. Udalrici; quo etiam die nomina Defunctorum eo anno, & admisorum in Congregationem ex ipsa ara recitantur. Singulis item anni quadrantibus, seu quatuor temporum pro iisdem defunctis cantatur Officium funebre die Veneris designa-

gnato, & toties unum, vel plura
 Sacra leguntur pro quovis Sodale,
 quoties ex hoc seculo unum eorum
 migrare contigerit, ejusque mortis
 Congregationi legitime annuntia-
 ta fuerit.

IX. Ad has Congregationis Fe-
 stivitates, quoad fieri poterit, om-
 nes pro occasione convenient, &
 juxta ritum Catholicum quivis ob-
 latuunculam suam aræ imponat,
 quæ oblationes & dona alia quæ-
 cunque ultrò, spontè & ex bonæ
 voluntate & devotione data fue-
 rint, in Congregationis bonum, &
 ordinarias expensas, ac necessita-
 tem vel ornamentum applicabuntur,
 & impendentur.

X. Si quem in Eberspergenia
 aut eò pertinente parochia dies
 suum obire contigerit, ejus obitus
 etiam ceteris distantibus & remo-
 tioribus opportunè significabitur,
 ut reliqui quoque Sodales in aliis
 parœciis existentes id tempestive
 intel-

intelligent, & pro sua quisque devotione defuncti animæ meminisse, ac fraternâ ope subvenire possint. Quòd si verò humanitùs contingeret, ut quis indecorè, vel inhonestè, & hisce Regulis valde difformiter & indignè se gereret, penès Congregationem erit, præviâ debitâ informatione talem de suo Albo & gremio expungere. huc usque Regulæ, quibus connecto tabulam Indulgentiarum.

Et Plenarias quidem consequitur unusquisque ritè confessus & communicatus ipso admissionis die, & in Articulo mortis, item proximâ Dominicâ post Festum S. Udalrici Episcopi, si præviâ Confessione & Communione Sacrà Ecclesiam S. Sebastiani visitaverit, ibidèmq; pro extirpatione Hæresum, Concordia Christianorum Principum, S. R. Ecclesiæ augmento & propagatione oraverit. Septem annorum Indulgentias & totidem Quadr-

*Indulgentia
Congregationis.*

R

dra-

dragenas luçantur Sodales Feflo
 Natæ Virginis, Purificatæ, & Affum-
 ptæ, item Dominicâ fecundâ poft
 Pafcha: Sexaginta verò dierum to-
 ties, quoties Conventui Congrega-
 tionis interfunt; quoties pauperem
 hofpicio recipiunt; quoties diffi-
 dentes componunt, aut reconcili-
 ant, pacemque facere ftudent; quo-
 ties funus ad Sepulcrum, aut Vene-
 rabile Sacramentum ad ægros co-
 mitantur; quoties quinquies ora-
 tionem Dominicam, & Salutatio-
 nem Angelicam pro Confodalibus
 recitant: quoties ignorantés in re-
 bus fidei erudiunt, aut aliud opus
 Charitatis, vel Mifericordiæ proxi-
 mo impendunt. Ad has Indulgen-
 tias accedunt eæ, quæ dicuntur
 Stationum, feu feptem Altarium,
 quâvis Dominicâ fecundâ Menfis,
 quâ habetur Conventus, lucranda.
 Quæ fanè liberales gratiæ & cæle-
 ftes favores merito illicium elle
 poffunt perquam opportunum, quo
 multi,

multi, magno utique suo bono, in hanc Congregationem attrahantur; uti & illud, quod de nullis, vel certe paucis constet peste, vel Epidemiâ sublatis, qui hujus Congregationis membra, ac Sodales fuerint.

Præ omnibus autem placet finis hujus Sodalitatis, quem latè patens charitas cum ingenio excogitavit. Is est, uti supra in Regulis dictum, non privatus, sed latè patens, ac communis: Patriæ scilicet incolumitas, ut DEUS Bavariam singulari intercessione S. Sebastiani, ceu præstantissimi Archiatri à mala lue immunem servare velit. Quæ ratio quàm emergens & eximia sit, quàmque Congregationi illi honorifica, utpote quæ Sodalium suorum, actiones & munia, preces & obsequia Bono publico consecrat, satis per se palam est, nec descriptione indiget, aut encomio ampliore.

R 2 §. IV.